

Подивися туди, подивись, —
Там пророцтва про кари і згуби...
В таку жовту, задимлену вись
Скоро крикнуть архангельські труби.

Як гудітиме мідна гроза,
Як ридатимуть отвори чорні
У пожовклі такі небеса,
У простори такі неповторні!

О, цей захід!.. Ця мла сторожка,
Це подолане світло з-за лісу!..
На півнеба незрима рука
Розпростерла зловісну завісу.

Прага, 1932

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Збірка «Кінцесвітне».